

18 И ако да ублажи душата си въ животатъ свой, и (человѣците) ще те хвалятъ че удоволствувашъ себеси.

19 Ще отиде въ родатъ на-отцыте си: гдѣто во вѣкъ не ще да видатъ свѣтлинѣ.

20 Человѣкъ шото е въ честь, а не раздѣлка, уподобиса на скотобете растаѣнни.

ПСАЛОМЪ МД.

(Асафъ описува лицемѣрието на оныя които полагаха увѣреніе въ жертвите и службите.)

Псаломъ Асафовъ.

БОГЪ на-вогевете, Господь изговори, и прикани земята, и истокъ на-слънцецо, дори до западъ мѣ.

2 Изъ Сионъ, (който е) совершенство на-красотата, блистае Богъ.

3 Ще дойде Богъ нашъ, и не ще да мълчи: огънь ще поपालюва предъ Него, и около Него (ще бѣде) силна бѣра.

4 Ще привика небесата и горѣ, и земята, за да сѣди людѣте Свои:

5 Соборете Ми преподобныте Мои, които направиха съ Мене завѣтъ чрезъ жертвы.

6 И небесата ще извѣстуватъ правдыната Мѣ: защото Богъ, Той (е) сѣдѣ. Дѣлаша.

7 Глагошайте людѣ Мои, и ще говоримъ: Израилю, и ще засвидѣтелствувамъ на тебе: Богъ, Богъ твой (самъ) Азъ.

8 Не щемъ да те шбличимъ за жертвыте твои, а всеожженіята твои (сѣ) завсегда предъ Мене.

9 Не щемъ да прѣимамъ изъ домътъ твой телець, ярцы изъ стадата твои.

10 Защото (сѣ) Мои сичките звѣрове дѣкрав-